

Visi besvajojantys turį tokių svajonių, kurios išpildomos tik kartą gyvenime. Tokia svajonė - kelionė buvo ir ši, į salą kuri vadinama Gvadalupa.

Norėdami suprasti, kodėl mums ši kelionė svarbi, aš pradėsiu nuo pradžių. Mes esame miestelio, prie Latvijos pasienio, gimnazija. Mums, progos, nukeliauti į tokias tolimas šalis, dažnai nepasitaiko. Dažnai vykdome projektus su įvairiomis šalimis, bet su tokiomis tolimomis - tik antrą kartą.

Skrendant į tokią šalį, mūsų kūnus apėmė begalinis džiaugsmas ir laimė, juk ne kiekvieną dieną nuskrisi ten, kur šalia mokyklos auga džiuuglės, vištos bėgioja miesto centre, o vietiniai nustemba pamatę tave baltą it sūris.

Vos tik išėjus iš lėktuvo mus pasitiko didžiulė šilumos banga. O išėjus pro išvykimo vartus pasitiko vietiniai draugai su pasveikinimo šoku. Belaukiant kelionės į namo (po kelių akimirku sužinojau, jog važiuojame tikrai ne namo) galėjai stebėti plačialapes palmes ir miesto grožį. Iš tiesų važiuojame į moksleivės pas kurią gyvenau, dukterėčios krikštynas, kurios mane nustebino žmonių laisvumu ir gyvenimo būdu.

Kitomis dienomis keliavome tiek, kiek dar niekada nebuvo keliavusi per savaitę, matėme ir džiuugles, galėjome susipažinti su vietinio romo gamykla, paragauti cukranendrių ir kokoso sulčių. Lipome į kalnus, nardėme, net lankėme laukinius paplūdimius ir kitas salas. Visi šie įspūdžiai taip džiuugino, jog net galva raibo nuo viso pamatyto grožio ir įspūdžio.

Žinoma, neužmiršome ir tikslo dėl kurio čia keliavome. Gaminome džemus, ragavome rūkytų produktų ir klausėmės profesorių paskaitų apie maisto konservavimą. Visą laiką tarp įspūdžių ir darbų, praleidome kartu su kitais mokiniais, be galo susidraugavome su mūsų partneriais - slovakais, vokiečiais ir gvadalupiečiais.

Tai buvo itin nuostabi patirtis, kurioje mes ne tik praplėtėme žinių akiratį, bet ir susipažinome su naujomis vietovėmis ir nuostabiai žmonėmis.

Rugilė Zubauskaitė, 3bg

